

این کتاب را به همسرم فرحناز،
مدیر واقعی اتحادیه خانواده
تقدیم می‌کنم.

یادداشت مؤلف

پس از تصویب قانون بخش تعاونی در سیزده شهریورماه ۱۳۷۰، قانونی به صورت ماده واحده در بیست و چهارم مهرماه همان سال به تصویب رسید و <سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران> را از قانون بخش تعاونی مذکور مستثنا کرد. بدین ترتیب شرکتهای و اتحادیه‌های تعاونی روستایی و کشاورزی را تابع قانون شرکتهای تعاونی مصوب ۱۳۵۰ باقی گذاشت.

بر این اساس، در حال حاضر اتحادیه‌های تعاونی کشور به دو گروه تقسیم می‌شوند: اتحادیه‌های تعاونی که تشکیل و فعالیت آنها، طبق قانون مصوب ۱۳۷۰ به عمل می‌آید و اتحادیه‌های تعاونی که کماکان به موجب قانون مصوب ۱۳۵۰ تشکیل شده و فعالیت می‌کنند.

این کتاب در دو بخش تدوین یافته و از هر گروه اتحادیه‌های فوق در بخش جداگانه‌ای گفتگو شده است: بخش اول، اتحادیه‌های تعاونی در قانون ۱۳۷۰ و بخش دوم، اتحادیه‌های تعاونی در قانون ۱۳۵۰. علاوه بر آن، مقررات مشترکی که برای این اتحادیه‌ها وجود داشته، تا آنجا که ممکن بوده، ناگفته نمانده است. غرض از این تفکیک، این بوده که موضوعات مربوط، برای هر یک از علاقه‌مندان و دست‌اندرکاران این اتحادیه‌ها، مستقلاً و بدون اختلاط قابل مراجعه باشد.

امید که این مطالب در استقرار و استغنائی مقولات راجع به این رشته حقوقی نوپا و نوحاسته در ایران، در معیت نوشته‌ها و بیاناتی که نویسندگان محترم ارائه

نموده‌اند، خالی از تأثیر نباشد.

در خاتمه برخود فرض می‌دانم که از دوست گرامی جناب آقای حسن طالبی این تعاونگرای باسابقه پرتلاش که در جمع‌آوری مدارک و یادآوری مطالب از بذل محبت دریغ نکرده‌اند، صمیمانه تشکر نمایم.

حسن حسنی

تابستان ۱۳۸۳